

Sygn. akt I Ns 2075/15

POSTANOWIENIE

Dnia 07 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gliwicach Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Łukasz Zamojski

Protokolant: Michalina Zimoń

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 07 czerwca 2016 r. w Gliwicach

sprawy z wniosku **H. F.**

z udziałem **K. K., E. N.**

o zasiedzenie ruchomości

postanawia:

oddalić wniosek

SSR Łukasz Zamojski

Sygn. akt I Ns 2075/15

UZASADNIENIE

H. F. wniosła o stwierdzenie nabycia przez zasiedzenie prawa własności samochodu osobowego marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...), rok produkcji 2000. W uzasadnieniu wnioskodawczynie wskazała, że w dniu 6 października 2012 roku nabyła przedmiotowy pojazd od E. N. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą (...)w N. za kwotę 5.000 zł. W dniu 16 października 2011 roku, podczas próby zarejestrowania samochodu w Starostwie Powiatowym w G. okazało się, że pojazd posiada wadę prawną, polegającą na sfalszowaniu pierwszej umowy kupna- sprzedaży. Wnioskodawczynie podała, że należało oddać samochód sprzedającemu, jednakże komis nie dawał gwarancji zwrotu pieniędzy. Wnioskodawczynie podkreśliła, że pojazd jest jej niezbędny w życiu codziennym, ze względu na utrudniony dojazd do lekarzy, sklepów i instytucji. Wnioskodawczynie wskazała jako uczestniczkę postępowania E. N..

W piśmie procesowym, złożonym w dniu 19 listopada 2015 roku, wnioskodawczynie, na wezwanie Sądu, oświadczyła iż przedmiotowy samochód parkowany jest na terenie jej posesji w Wilczy w szopie - garażu.

Postanowieniem z dnia 11 grudnia 2015 roku Sąd Rejonowy w Gliwicach dopuścił do udziału w sprawie w charakterze uczestniczki K. K..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 marca 2011 roku K. K. zawarła umowę sprzedaży samochodu, na podstawie której zbyła na rzecz M. P. samochód osobowy marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...).

/dowody: umowa sprzedaży samochodu z dnia 21.03.2011r. k. 6, protokół przesłuchania świadka z dnia 9.11.2012r. k. 14, dowód rejestracyjny k. 15- 16, zeznania uczestniczki K. K. k. 50v/

Dokument umowy sprzedaży samochodu marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) z dnia 21 marca 2011 roku został podrobiony w ten sposób, że nieustalona osoba złożyła podpis o treści (...), natomiast jako osobę kupującą wskazano A. W..

/okoliczność niekwestionowana, dowód: umowa sprzedaży pojazdu z dnia 21.03.2011r. k. 5- 5v, zeznania wnioskodawczyni k.50-50v, zeznania uczestniczek k. 50v-51/

Następnie A. W. w dniu 20 kwietnia 2011 roku zawarł z W. Z., prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Komis Samochodowy W. w Z. umowę komisową, której przedmiotem był samochód osobowy marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...).

/dowód: umowa komisowa z dnia 20.04.2011r. k. 7/

W dniu 30 sierpnia 2011 roku przedmiotowy pojazd został zbyty na rzecz E. N., prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą (...) w N..

/dowody: faktura VAT nr (...) z dnia 30.08.2011r. k. 8, zeznania uczestniczki E. N. k. 50v/

Wnioskodawczyni H. F. kupiła samochód osobowy marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w dniu 6 października 2012 roku. Zbywcą pojazdu była E. N., prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą (...) w N.. Wnioskodawczyni, dokonując zakupu pojazdu, którego ofertę sprzedaży znalazł mąż wnioskodawczyni, nie sprawdziła, czy pojazd był kradziony.

/dowody: faktura VAT nr (...) z dnia 6.10.2012r. k. 9, zeznania wnioskodawczyni k. 50-50v/

W dniu 16 października 2012 roku wnioskodawczyni udała się do Starostwa Powiatowego w G. celem zarejestrowania zakupionego pojazdu. Samochód nie został zarejestrowany, ponieważ ujawniono możliwość sfalszowania umowy sprzedaży z dnia 21 marca 2011 roku.

/dowody: postanowienie Starosty (...) z dnia 11.12.2012r. k. 11, zeznania wnioskodawczyni k. 50-50v/

Dochodzenie, prowadzone przeciwko podejrzanemu o podrobienie dokumentu umowy sprzedaży A. W., zostało zawieszono z dniem 26 października 2012 roku, albowiem nie ustalono miejsca pobytu podejrzanego.

/dowód: postanowienie z dnia 26.10.2012r. k. 12- 12/

Obecnie samochód jest w posiadaniu wnioskodawczyni.

/dowód: zeznania wnioskodawczyni k. 50-50v/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych powyżej dowodów, w tym załączonych do akt dokumentów, zeznań wnioskodawczyni oraz uczestniczek.

Wiarygodność dokumentów nie była kwestionowana, a również Sąd nie znalazł do tego podstaw. Zeznania wnioskodawczyni oraz uczestniczek jako logiczne, spójne wewnętrznie i zgodne z pozostałym materiałem zgromadzonym w sprawie, oceniono jako wiarygodne i zasługujące na uwzględnienie.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 174 § 1 k.c. posiadacz rzeczy ruchomej niebędący jej właścicielem nabywa własność, jeżeli posiada rzecz nieprzerwanie od lat trzech jako posiadacz samoistny, chyba że posiada w złej wierze.

W odniesieniu do zasiedzenia ruchomości dobra wiara stanowi niezbędną przesłankę nabycia w tej drodze własności rzeczy ruchomej. W dobrej wierze jest posiadacz samoistny, który jest przeświadczony, że służy mu prawo własności do

rzeczy, a to jego przekonanie jest usprawiedliwione okolicznościami. Do uzyskania prawa własności rzeczy ruchomej w drodze zasiedzenia konieczne jest, aby dobra wiara posiadacza trwała przez cały okres trzech lat (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 października 2006 roku, I CSK 144/06). Dowiedzenie się przez posiadacza rzeczy ruchomej przed upływem okresu zasiedzenia, że nabył on rzecz od nieuprawnionej osoby, sprawia, że należy go od początku jej posiadania traktować jako posiadacza w złej wierze (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 maja 2000 roku, I CKN 730/98). Zatem utrata w czasie biegu terminu zasiedzenia dobrej wiary przez posiadacza samoistnego uniemożliwia zasiedzenie rzeczy ruchomej. W doktrynie wyrażono pogląd, że utratę dobrej wiary powoduje jedynie uzyskanie przez posiadacza pozytywnej wiedzy o tym, że nie jest właścicielem rzeczy. Przytoczone wyżej poglądy Sąd Rejonowy rozpoznający niniejszą sprawę w pełni akceptuje i traktuje jak swoje.

Jak wynika z ustalonego w sprawie stanu faktycznego wnioskodawczyni nabyła przedmiotowy pojazd w dniu 6 października 2012 roku, natomiast w dniu 16 października 2012 roku uzyskała informację o sfalszowaniu umowy sprzedaży samochodu z dnia 21 marca 2011 roku., w związku z czym należy uznać, że w tym dniu wnioskodawczyni utraciła dobrą wiarę. Nie została zatem spełniona niezbędna dla stwierdzenia zasiedzenia rzeczy ruchomej przesłanka posiadania przez wnioskodawczynię prawa własności samochodu osobowego marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w dobrej wierze przez okres trzech lat.

Mając wszystko powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w sentencji postanowienia.

SSR Łukasz Zamojski